

Alkotmánybíróság
részére

Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 0 7 8 - 2 / 2021	
Érkezett: 2021 MÁRC 2 9.	
Példány:	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság!	

IV/78-1/2021.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdés és a 27. § (1) bekezdés alapján alkotmányjogi panaszt terjeszték elő

[redacted] mint kiskorú [redacted]
törvényes képviselője;) kérelmező jogi képviselőben (dr. Boza Laura ügyvéd [redacted]
[redacted] a

Borsod-Abaúj Zemplén megyei Kormányhivatal (3530 Miskolc, Városház tér 1.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben a

- Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.540/2017/93. számú ítélete és az ellene előterjesztett felülvizsgálati kérelem tárgyában a
- *Kúria* által meghozott Kfv.II.37.199/2020/6. sorszámú, 2020. szeptember 30-án kelt ítéletének

Alaptörvény-ellenessége megállapítása és megsemmisítése iránt.

Kérem, az Abt. 52. § (1) és (1b) bekezdés alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés

- c) pontja alapján a panaszos egyedi ügyében alkalmazott Eütv. 58. § (3a) pontjának és d) pontja alapján a bírói döntések *Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát.*

(3) bekezdés

a) pontja alapján Az Eütv. 58.§ (3a) bekezdéséből a „szak” megnevezés, mint az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi rendelkezés részben megsemmisítését az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján,

b) pontja alapján az Alaptörvénnyel ellentétes Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.540/2017/93. számú ítélete és az ellene előterjesztett felülvizsgálati kérelem tárgyában a Kúria által meghozott Kfv.II.37.199/2020/6. sz. ítélet megsemmisítését.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § (1) bekezdés alapján az Abtv. 26. § szerinti védőoltás alóli mentesítésre vonatkozó, kérelem alapján induló hatósági eljárás szabályainak Alaptörvénnyel való összhangjára vonatkozó vizsgálatát is folytassa le.

Panaszos férjének, a gyermekek édesapjának jogorvoslati joga nem volt biztosítva, mert kérelmére semmilyen határozatot a közigazgatási szervtől 2015. decembere óta nem kapott.

Az ügy érdemében hozott közigazgatási döntések és a bírósági eljárást befejező ítélet sértik az indítványozó és az általa törvényesen képviselt kiskorú gyermekeinek jogait; a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvényben is rögzített alapjogokat biztosító rendelkezésekkel, sértik azokat:

az Alaptörvény **SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG**

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

1.a.) Az ügy előzményei, tényállás:

██████████ mint ██████████ kiskorú gyermekeik egészségállapotára tekintettel írásban kezdeményezték **2015. december 15-én** az illetékes Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Kormányhivatal Mezőkövesdi Járási Hivatalánál.

A gyermek korábbi kezelőorvosa ██████████ az oltást követő súlyos, ügyeleti, kórházi, háziorvosi kezelést igénylő eseteknél jelzéssel nem élt, így a kérelmező gyermekének esete az Oltást Követő Nemkívánatos Események (OKNE) statisztikában nem szerepel. A család bizalmát elvesztette az orvos iránt, kijelentkeztek a praxisból. (Az OKNE rendszerről: ██████████
██████████ A pharmacovigilancia hatósági oldalról Országos Gyógyszerészeti Intézet 2009. május 26.) Utóbb ██████████ házi gyermekorvos ellátási körzetébe jelentkeztek be, aki a gyermekek összetett egészségproblémáját nem tudta megoldani, ezért kerültek ██████████
██████████ főorvos által vezetett B-A-Z megyei Kórház Gyermek Gasztroenterológiai Osztályra, ahol a multiplex ételallergiára tekintettel a főorvosnő lett a gyermekek személyes kezelőorvosa.

A B-A-Z megyei Kormányhivatal Népegészségügyi Főosztályának megkeresésére az Országos Epidemiológiai Központ Oltást Követő Nemkívánatos Események Központja állásfoglalását kérte, melyre 2016. január 11-én kelt válaszában akként foglalt állást, hogy a gyermekek kórtörténete, „de különösen az idősebb gyermek estében rendkívül összetett, dokumentáltsága nem teljes, bizonyítottan krónikus betegség, allergia nem derült ki. Az atópiás hajlam mindkét gyermeknél megállapított, de ez a tény önmagában nem képez oltási ellenjavallatot.”

Az OKNE Bizottság véleménye kialakításánál figyelembe vett, rendelkezésére bocsátott orvosi dokumentumokat nem említi. Ekkor már a gyermekek több vizsgálaton estek át súlyos panaszaik miatt.

A Járási Hivatal BO-07/NEO0026-2/2016. számú, 2016. január 7-én kelt ██████████
édesanyjának címzett határozatával 2016. február 28-i hatállyal elrendelte ██████████ a és BO-07/NEO0026-3/2016. számú, 2016. január 7-én kelt határozatával 2016. február 28-i hatállyal elrendelte ██████████ 6 éves korban esedékes DTPa+IPV védőoltás beadását ██████████

Gabriella házi gyermekorvosnál. Ennek önkéntes teljesítése elmaradása esetére mindkét gyermek esetében 500.000- 500.000.- Ft-ig terjedő eljárási bírság kiszabását helyezte kilátásba, melyek szükség esetén ismételhetők.

A Járási Hivatal BO-07/NEO0026-5/2016. számú határozatával tájékoztatta a panaszost, hogy az OKNE Bizottság véleményének megküldése válasz az oltásmentességi kérelemre és a „BO-07/NEO0026-3/2016.számú határozatot fenntartja, annak érvényességével”. A levél nem határozat, nem tartalmaz rendelkezést, jogorvoslati kioktatást és nincs érdemnek tekinthető indokolása sem.

Ez a tájékoztató levél a BO-07/NEO0026-2/2016. számú határozatra nem tért ki, hogy annak rendelkezését miként kell alkalmazni ezen tájékoztató tükrében.

A kérelmező ██████████ édesapa ügyféli minőségében semmilyen határozatot, értesítést az alkotmányos panasz előterjesztéséig nem kapott.

Az ügyfelek kérelmének érdemi elbírálásának hiánya miatt hivatkoztak a Ket. 1. § (2) bekezdése szerinti kiskorúak érdekeinek fokozott figyelembe vételének hiányára, továbbá a Ket. 2. § (3) bekezdésében rögzített kötelezettségteljesítés hiányát, mert a hatóság az az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket nem vette figyelembe, a bizonyítékokat nem a súlyuknak megfelelően értékelték, döntésüket nem a valósághű tényállásra alapozták, Ket. 3. § (2) b) a tényállást nem tisztázták megfelelően, abból következően megsértették a Ket. 50. § (1) tényállás tisztázási kötelezettségüket, Ket. 58. § (1) bekezdés szakértő igénybevétele nem volt megfelelő.

Fellebbezésük alapján a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal 2016. március 8. napján kelt BO/15/00651-3/2016. es BO/15/00197-11/2016. számú határozataival a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Mezőkövesdi Járási Hivatala 2016. január 7-én kelt BO-07/NE/00026-2/2016. es BO-07/NE/00026-3/2016. számú határozatait megsemmisítette és a hatóságot a kérelmek érdemi elbírálására utasította. A hatóság az ügyet 2016-ban indult eljárásként kezelte.

Az oltások alóli mentesítési kérelem tárgyában a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal Mezőkövesdi Járási Hivatala BO-07/NEO2157/1/2016. védőoltás alóli mentesítési kérelmet elutasító határozatot hozott 2016. augusztus 30-án, melynek címzettje az édesanya volt.

Az édesanya 2016. november 10-én további orvosi iratokat csatolt, melyekkel tovább kívánta alapozni mentesítési kérelmét, ezeket átvételi elismervénnyel átvette a hivatal dolgozója, azonban utóbb kiderült, hogy nem csatolták az iratokhoz, tehát az eljárás során igénybe vett orvosszakértőhöz sem kerülhettek. Véleményét ezen dokumentumok hiányában alkotta meg. Ezért a Kormányhivatalnál írásban hivatkozott ezen dokumentumok korábbi átadására és átvételére 2017. szeptember 4-én kelt levelében.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal 2017. augusztus 2. napján kelt BO/NEF/781-11/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta, melyben 5.000.- Ft illeték és 94.800.- Ft szakértői díj megfizetésére kötelezte.

A panaszos határidőben keresetlevelet terjesztett elő az elutasító határozatok bírósági felülvizsgálata iránt a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, kérve, hogy a gyermekek kezelőorvosa, ██████████ 205. november 25-én kiállított és a közigazgatási eljárásban csatolt szakorvosi véleményét, mely a gyermekek multiplex ételallergiájára, atópiás dermatitiszére tekintettel javasolta az oltások alóli mentesség megadását, vegye figyelembe ítélete meghozatalakor. E szakvéleményt támasztotta alá a Budai Allergiaközpont véleménye is, miszerint a folyamatosan tartott szigorú diéta ellenére a

tojas elleni IgE antitest szint rendkívül magas volt, a tehéntej összetevők értéke is megemelkedett volt, mely megalapozta az oltások alóli mentesség kiadását. Hivatkozott az a 39/2007(VI.20.)AB határozatban foglaltakra, miszerint az immunizáció nem kockáztathatja az életet, a kötelezett személy kontraindikáción alapuló mentességet élvez, ha a beavatkozás életét, egészségét veszélyezteti.

A bíróság kiterjedt bizonyítási eljárás lefolytatása ellenére a keresetet elutasította.

Sajnálatos módon a felperes által kért genetikai orvovosszakértői vizsgálatra irányuló bizonyítási indítványnak nem adott helyet, általános igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki, aki szakértői véleményében nem látta megalapozottnak az oltásmentességre vonatkozó kérelmet. A szakértő személyes meghallgatásakor kiderült, hogy a részére átadott orvosi iratok hiányosak, ezért nem volt ismerete a gyermekek megemelkedett IgE szintjéről és tojasallergiájáról. A tárgyaláson akként nyilatkozott, hogy addig a gyermekek nem olthatók, ameddig az IgE szint értéke nem került az elfogadott értéktartományba. Sajnálatos módon a tárgyaláson lemerült a diktafon és ezen szakértői kijelentés nem megfelelő módon került a jegyzőkönyvbe. A jegyzőkönyv kijavítására vonatkozó kérelmünket a bíróság elutasította.

A másodfokú közigazgatási hatóság által bevont szakértő, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi allergológus és immunológus orvosszakértő tárgyaláson történt meghallgatása alkalmával sem tudott konkrét választ adni arra a kérdésre, hogy milyen orvosi dokumentumok alapján adta meg szakvéleményét. A szakvélemény nem tartalmazta az orvosi dokumentumok felsorolását (a leletet) és azt sem, hogy azokból mely egészségügyi adatokat vette figyelembe a szakvélemény megalkotásakor. A szakértői vélemény nem felelt meg a szakmai szabályoknak.

A bíróság [REDACTED] allergológus-immunológus orvosszakértőt meghallgatta, aki a tárgyaláson szembesült azzal, hogy a gyermekeknek ténylegesen milyen egészségügyi problémái vannak. Megjegyezte, hogy mindezek felvetik a Galactosenemia gyanúját is, ami halálos szövődmény lehet, ha a szervezet olyan anyaggal találkozik, melyet nem tud feldolgozni e betegség következtében. Sajnálatos módon ez sem került a jegyzőkönyvbe, a jegyzőkönyv kiegészítése iránti kérelmünket a bíróság elutasította.

Az édesanya 2018. január 31-én a bíróságon iratbetekintést kért. A közigazgatási eljárás iratai számozás nélkül voltak megtalálhatók, hiányosan. Az első fokú iratok jelentős része hiányzott, az anyaga kevés. Az orvosi iratok külön voltak elhelyezve, holott azok az elsőfokú eljárás részét képezték 2016-ig bezárólag.

2012 [REDACTED] oltási tanácsadó véleménye nem volt megtalálható az első fokú iratok között 2013-ban az OKNE bizottság előtt megjelentek, erre vonatkozó adat nem volt fellelhető,

[REDACTED] [REDACTED] oltási tanácsadó gyermekekre vonatkozó nyilatkozata nem volt az iratok között,

A másodfokú iratanyagából hiányzott a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] igazságügyi orvosszakértőnek eljuttatandó egészségügyi dokumentáció, amit 2016.11.10.-én adtak át az egészségügyi hatóságnak.

Mindezeket CD-n bescennelve becsatoltuk a bíróságnak 2018. márciusában kiegészítve a gasztroenterológiai, ortopédiai, szemészeti újabb leletekkel.

A Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által kirendelet Szegedi Igazságügyi Orvosszakértői Intézettől a panaszos idézést kapott, melyben elővezetés és pénzbírság terhe mellett *megidéztek büntető ügyben Szegedre szakértői vizsgálatra, ahol először [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szegedi oltási tanácsadónál kellett megjelenni.* A panaszos a főorvos elé tárta az összes orvosi dokumentumot, melyről folyamatos írásban történő rögzítés történt. Megnyugtatták, hogy az intézet igazgatójának átadja az iratokat, ott már nem kell újra mindent elmondani és

megmutatni. Ezek az iratok nem kerültek át a szakértői intézet igazgatójához. [REDACTED] [REDACTED] sem a szakértő jelölt [REDACTED] [REDACTED], aki a klinikai idegtudományokban jártas szakértő. [REDACTED] készült feljegyzésből csak egy lényegtelen összegzés került elő, amely alkalmatlan volt a szakvélemény megalapozására. A teljes anyag többszöri írásbeli felszólítás ellenére sem került elő. A szakértők ezen orvosi előzmények nélkül alkották meg szakértői véleményüket. Ennek tisztázására indítványoztuk [REDACTED] megidézését, melyről a bíróság akként tájékoztatott, hogy ez megtörtént, de még a tertivevény nem érkezett vissza. Az iratok utóbbi áttekintésekor derült ki számunkra, hogy az idézés nem történt meg. Ismételt indítványunknak a bíróság nem adott helyt.

A bíróság a keresetet elutasította, mert álláspontja szerint a felperes nem tudta bizonyítani, hogy a gyermekek esetében fennállna az oltásmentesítés lehetősége.

Eredménytelenül hivatkoztunk az Alaptörvény G. cikk (2) bekezdésére, 1. cikk (2), (3) bekezdésére, a 16. cikk (1), (3) bekezdésére, a 20. cikk és 24. cikk rendelkezéseire és azok sérelmére, az Eütv. és a Ket. rendelkezéseire.

Törvényes határidőben előterjesztett felülvizsgálati kérelmünket a Kúria elutasította, helyben hagyva a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét.

Eredménytelenül hivatkoztunk a Kúria joggyakorlatelmező bizottságának véleményére is, miszerint

A Kúria álláspontja szerint a bizonyítási teher a kérelmezőn van a mentesítési feltételek fennállásának körében, mert az Eütv. 58. § (3a) bekezdése értelmében a kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt. Az Eütv. 3. § b) pontja határozza meg a kezelőorvos fogalmát, e szerint kezelőorvos a beteg adott betegségével, illetve egészségi állapotával kapcsolatos vizsgálati és terápiás tervet meghatározó, továbbá ezek keretében beavatkozásokat végző orvos, illetve orvosok, akik a beteg gyógykezeléséért felelősséggel tartoznak.

A törvény szakértői feltételeket nem támaszt a kezelőorvosi tevékenységhez.

A Kúria szerint a közigazgatási és a bírósági eljárásokban „túl”bizonyítás történt, a bíróság egyébként helyesen járt el, ezért ítéletét helyben hagyta és a felülvizsgálati kérelmet elutasította. Abban az értelemben valóban túlbizonyítás történt, hogy olyan bizonyítási eljárást folytatott le, melyet nem kértünk, a szakértőket egyidejűleg hallgatta meg, akik közül a szegedi intézet vezetője és munkatársa közötti okokból később érkeztek meg, így a meghallgatásuk korlátozottabb volt, de itt kell megemlíteni azt is, hogy lemerült a diktafon, lényeges szakértői nyilatkozatok rögzítése nem történt meg a jegyzőkönyvben, ennek kiegészítését releváns, perdöntő szakértői nyilatkozatra tekintettel kértük, eredménytelenül, ezért a szakértői nyilatkozat nem képezte az ítélet alapját.

1.b) Nyilatkozom arról, hogy a kérelmező kimerítette a számára nyitva álló rendes és a kúriai felülvizsgálat kezdeményezésével a rendkívüli jogorvoslati lehetőséget is, így a panaszos a Kúria ítéletével a felülvizsgálati, mint rendkívüli jogorvoslati lehetőséget is kimerítette, az eljárás lezárult.

1.c.) A Kúria ítéletét 2020. november 3-án elektronikus úton vettem kézhez.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Kérelmemet az alábbi *Alaptörvény rendelkezésekkel* és hozzájuk fűzött érvekkel indokolom.

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

Az EMBER, így a panaszos kiskorú gyermekeinek alapvető, elidegeníthetetlen joga az élethez és az egészséghez fűződő joga. Cselekvőképtelenségük illetve korlátozottan cselekvőképes állapotukra tekintettel a szülő, mint törvényes képviselő joga és kötelezettsége ezen jogokat minden rendelkezésére álló jogi eszközzel és egyéb módon érvényesíteni, ebben őt senki, különösen nem az egészségügyi hatóságok és bíróságok nem korlátozhatják.

E jogok védelme érdekében [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] kiskorú gyermekek szülei 2015. decemberében indítottak közigazgatási eljárást a gyermekek kötelező védőoltások alóli mentesítésére az elsőfokú egészségügyi hatóságnál, csatolva a gyermekek kezelőorvosának, mint szakorvosnak véleményét az Eü.tv. 58. § (3) bekezdése lapján. A gyermek komplex tünetei annak ellenére évek óta fennállnak, hogy a kezelőorvos, mint szakorvos javaslatára laktóz, glutén, tartósítószer mentes szigorú diétát folytatnak.

A család mindent megtesz annak érdekében, hogy a gyermekeket – korlátozott lehetőségek ellenére – megfelelő táplálásban részesítsék, ezzel tudják életüket fenntartani, elkerülve a súlyos, életet fenyegető allergiás reakciót.

Az egészségügyi hatóság, sem a bíróság tartós betegségüket, ebből eredő egészségállapotukat, élethez-egészséghez való alapvető jogaikat nem tartotta tiszteletben, a kérelemre induló eljárásban és az ellen előterjesztett jogorvoslati kérelmek során nem védelmezte, nem figyelembe eljárása során.

A közigazgatási szerv hivatalból folytatott bizonyítási eljárást, melyről előzetesen a kérelmezőket nem értesítette.

A közigazgatási szerv a hivatalból történt szakértői véleményt nem küldte meg az ügyfelek számára, az édesanya iratbetekintési jogát gyakorolva tudott a szakértői véleménybe betekinteni, majd ezt követően tudott észrevételeket tenni. A szülő számára rendkívüli megterhelést jelent a két beteg gyermek napi ötszöri szigorú diétás étrend szerinti ellátása, a gyermekek kiskorúságára tekintettel a folyamatos felügyelet és táplálás mellett a közigazgatási szervhez való beutazás az irattanulmányozás a szakértői véleménybe való betekintés, mert lakóhelyétől az eljáró közigazgatási szerv távol van.

Az édesanya a gyermekek tartós betegsége miatt az eljárás folyamán GYES-en volt, nem tájékoztatták a költségmentesség igénybevételének lehetőségéről.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

A panaszos gyermekei jogaikat, különösen az *élethez és egészséghez fűződő jogaikat* csak szüleik segítségével tudják érvényesíteni. Méltóságukat nem tudják megőrizni, mert a hatósági és a bírósági bizonyítási eljárás során érdemi, célirányos – tüneteiket alátámasztó - igazoló - személyes vizsgálatuk nem történt meg, így nem lehetett bizonyítani, hogy [REDACTED] és [REDACTED] belgyógyász szakorvos megalapozottan állította ki a [REDACTED] véleményét az oltásmentesítési kérelem előterjesztéséhez.

A kezelőorvos nyilatkozata szerint többek között arról is nyilatkozott, hogy hosszú, több évtizedes egészségügyi tevékenysége alatt ilyen beteg gyerekeket még nem kezelt, mások számára soha még nem kért kötelező védőoltás alóli mentességet.

A panaszos emberi méltósága sérült, mert minden erőfeszítése ellenére, releváns orvosi iratokkal nem tudta bizonyítani kezelőorvos véleményével alátámasztott kérelmének megalapozottságát, mert az orvosi leletek, dokumentumok jelentős része nem került az aktába, az iratok hiányosak voltak.

Azzal, hogy az iratokat nem szerelték az aktába, az iratokat hiányosan küldték meg az igazságügyi szakértőnek, emberi méltóságában sértették, mert azt a látszatot keltették, hogy kérelmét megalapozatlanul terjesztette elő, holott komoly pszichés és anyagi terhet is jelent számára a gyermekek ellátása, állapotuk romlásának megállítása, mindennapjait felelős szülőként éli.

A panaszos felelős szülőként rengeteg pénzt költött arra, hogy gyermekei betegségeit feltárják és a diagnózisnak megfelelő táplálékot elő tudja állítani számukra. A gyermekek betegségük okán nem tudnak közétkeztetésben sem részt venni, számukra kizárólag a panaszos édesanya tudja előállítani a minden allergizáló anyagtól és tartósítószerrel mentes élelmiszereket, mindez jelentős többletköltségekkel jár. Az oltóanyagok ezeket az allergéneket tartalmazzák, melyek beadása esetén un. anafilaxiás reakció léphet fel, melyet még intenzív terápiás körülmények között sem tudnak elhárítani, különösen most, járvány idején. (A jelenlegi helyzetben a korábbi intenzív terápia során előállt halálesetek jelentősen, az európai átlaghoz képest is megnövekedtek.)

Emberi méltóságukat sérti, hogy az iskolában mind betegségeik, mind a folyamatban lévő eljárások miatt bántások érték őket, sokszor kellett környezetüknek, az osztályfőnöknek elmagyarázni, hogy miért nem szeretnék az oltásokat megkapni. A védőnő rendszeresen zaklatta a családot a védőoltás „elmaradása” miatt, holott a mentesítési eljárás alatt az oltások beadására nem kerülhet sor, mert visszafordíthatatlan következményei lehetnek az allergének szervezetbe történő beoltásakor.

A védőnő a család életét fokozott figyelemmel kísérte, mely alatt nem a támogató figyelmet kell érteni.

A bírósági bizonyítási eljárás során [REDACTED] az ismertetett laboreredményekre tekintettel határozottan és egyértelműen nyilatkozott arról, hogy Galactozémia betegségre utaló jelek azok, amit az édesanya ismertetett, ami halálos is lehet az allergénnel – azaz az oltás alkalmával – való találkozás során.

Ezen körülmény figyelmen kívül hagyása sérti elsősorban a gyermekek, de a nevükben eljáró panaszos édesanya alapjogait, mely sérelem de facto bekövetkezése soha többé nem hozható helyre és mással nem pótolható.

*Alaptörvény XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.
XX. cikk (1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.*

A gyermekeknek alapvető joga tehát a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéshez szükséges védelem és gondoskodás, melyeket elsősorban szüleitől kaphatnak meg, de e jogukat az ügyükben eljáró hatóságoknál és az eljáró bíróságnál is törvényes képviselőjükön

keresztül érvényesíthetik és igényüknek hatékony jogorvoslat keretében joguk van érvényt szerezni.

A gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődése akkor biztosított, ha egészségük megóvása, megőrzése és helyreállítása érdekében szülei mindent elkövetnek, megfelelő orvosokhoz viszik, megfelelő táplálékkal látják el őket és érdekeik érvényesítése érdekében minden lehetséges jogi lehetőséget, jogorvoslatot igénybe vesznek.

Erkölcsi fejlődésüket mindenképpen az szolgálja, ha nem csak szülei, hanem az ügyüket intéző hatóságok, bíróságok gyermeki jogukat figyelembe veszik, rövid és hosszútávú egészség-, és életkilátásaikat megfelelő és ellenőrizhető módon mérlegelik, számukra a legjobb (better) döntést hozzák és nem veszélyeztetik sem egészségüket, sem életüket a meghozott döntéssel.

A gyermekek a tudomány mai állása szerint nem lesznek soha egészségesek, életüket jelentős korlátozásokkal tudják élni, mert csak az orvosi tanácsra az édesanya által kikapasztalt alapanyagokból és módon elkészített ételeket fogyaszthatják, ezért közétkeztetést, éttermi szolgáltatást soha nem fognak tudni igénybe venni. Nem vehetnek részt kortársi csoportban, ahol étkezés is történik, mert az abban való részvétel az életükbe kerülhet.

Hatósági és a bírósági eljárás keretében nem tudtak érvényesülni e jogaik, mert ezzel kapcsolatos, kezelőorvosi véleményben is rögzített szempontjaikat a hatóság és az eljáró bíróságok nem vették figyelembe.

A kezelőorvosnak a gyermekek évek óta fennálló komplex tüneteire és azokat alátámasztó orvosi és orvosi diagnosztikai vizsgálatokra alapozott mentesítési kérelmet támogató véleményét nem vették figyelembe, a kirendelt szakértők sem személyes, sem diagnosztikai vizsgálatokat nem végeztek és - nem a kérelmezők, illetve a felperes hibájából eredő - hiányos orvosi iratok alapján készítették el szakértői véleményüket, melyre először a hatóság, majd a bíróság is alapozta általunk vitatott döntését.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az egészségügyi hatóság az ügyfelek által 2015-ben kérelemre induló eljárása során nem volt biztosítva a jogorvoslati jog nyújtotta hatékony jogvédelem, hatóság döntése által okozott jogsérelem orvoslására.

Az eljárásokban nem volt biztosítva a panaszos és az egészségügyi hatóság fegyveregyenlősége, mert az egészségügyi hatóság nem adott a kérelmezők és gyermekeik jogai érvényesítéséhez megfelelő tájékoztatást, előlük lényeges információkat elhallgatott, gyermekeik egészségügyi adatait a házi orvos erről való tájékoztatásuk és engedélyük nélkül továbbította az egészségügyi hatóságnak, az OKNE Bizottságnak, az édesanya által kért egészségügyi adatok kiadását törvénytörő módon megtagadta.

Az eljárásban folytatott levelezésről (OKNE, oltási tanácsadó, házi orvos) az ügyfelek nem kaptak tájékoztatást, a házi orvosi egészségügyi adatokat az ügyfél nem ismerhette meg kifejezett kérése ellenére sem.

Az egészségügyi hatóság az eljárás során, de döntésében sem adott tájékoztatást arról, hogy [REDACTED] véleményét miért nem tartja jónak, elégségesnek, elfogultnak. Az elfogultságra az egészségügyi hatóság képviselője csak a bírósági eljárás során hivatkozott.

Az egészségügyi hatóságok mindezzel megsértették az ügyintézés során részrehajlás nélküli, tisztességes módon és ésszerű határidőn belüli eljárási és döntésük fentiek szerinti indokolási kötelezettségüket, sértették az Alaptörvényben rögzített erre vonatkozó kérelmezői alapjogot.

A közigazgatási eljárás 2015-ben indult, [REDACTED] gyermek gasztroenterológus megyei kórházi főorvos, a gyermekek kezelőorvosa szakorvosi véleménye alapján. Kétségtelen, hogy a főorvosnő nem igazságügyi szakértő, de kezelőorvosként vele szemben nincs ilyen elvárás egyetlen jogszabályban sem.

A hatóság először 2016-ban érdemi döntés meghozatala és jogorvoslati kioktatás nélkül tájékoztatta a panaszost, hogy elutasította a kérelmet. Ezt követően rövid időn belül kötelezte az édesanyát, hogy gyermekeit a gyermekek háziorvosánál oltassa be 2016. február 28-án és amennyiben nem tesz eleget a kötelezéseknek, mindkét esetben 500.000.- Ft-ig terjedő, ismételhető eljárásbírságot helyezett kilátásba.

Az édesanya laikus mind az egészségügy, mind a jogi eljárások terén, őt különösen hátrányosan érintette, hogy ügyét az egészségügyi hatóság nem a Ket. és az Eütv. rendelkezései szerint intézte, anyagilag, erkölcsileg, érzelmileg kiszolgáltatott és fenyegetett helyzetbe került az eljárási szabálytalanságok miatt. Felelős szülőként gyermekeinek a legjobbat akarta és nem kapott az OEP finanszírozta rendszerben [REDACTED] főorvosnőn kívül érdemi segítséget. [REDACTED] doktor is magánellátásban, az allergia-intolerancia vizsgálatok is fizetőköteles ellátásban váltak világgossá.

Kérelmező gyermekeit születésüktől kezdve maga gondozza, tudja, hogy milyen következményei lehetnek az allergénnel való találkozásnak, találkozásnak, mert ezt már a betegség kezdetén megtapasztalta. Mindezek miatt kénytelen volt ismereteit bővíteni, ezért tudja a gyermekek táplálása során őket megfelelő, allergénmentes táplálékkal ellátni, még ha ez nagy családi anyagi összefogást is igényel, a gyermekek tartós betegségére tekintettel hosszú évekig Gyes-en volt a gyermekek fokozott ellátást igénylő állapota miatt.

A hatóság eljárása során a főorvosnő véleményét elfogultnak tekintette - a bírósági tárgyaláson az alperesi jogi képviselő nyilatkozatából derült ki, ezt a határozat nem tartalmazta -, ezért kérte a hatóság az OKNE Bizottság véleményét és vonták be a másodfokú eljárásba [REDACTED] igazságügyi orvosszakértőt. A hatóság a szakértő úr részére bizonyosan nem adta ki az összes orvosi dokumentumot szakvéleménye elkészítéséhez, ezzel jogellenesen befolyásolta a szakértői véleményt. A hatóság tevékenysége nem tekinthető elfogulatlan, pártatlan. A hatóság tevékenysége részrehajló volt, a szakértő igénybevétele a hiányosan megküldött orvosi iratokra tekintettel részrehajló, saját – korábbi és újabban tervezett - elutasító határozatának megalapozására szolgált.

A hatóság tevékenysége nem volt tisztességes, különösen annak tükrében, hogy az édesapa a mai napig kérelméről semmilyen döntést nem kapott a hatóságtól, ő az édesanyát beavatkozóként tudta támogatni a maga módján a perben, jogorvoslati jogától megfosztva őt.

Jogsértőnek tartjuk a bíróság, azon megállapítását, hogy a mentesítési kérelem előterjesztésekor szakértői véleményt kellene csatolni.

Az oltásmentesítési kérelem előterjesztése nem az Eü.tv. 236. § alapján, hanem az 58. § (3a) bekezdése alapján történt a kezelőorvos, mint szakorvos véleményének becsatolásával. A kezelőorvos számára szakértői tevékenység (Eü.tv. 233.§-237/A.§) végzésének kötelezettsége nem áll fenn.

[REDACTED] németországi legálisan működő belgyógyász szakorvos véleményét azért nem fogadták el az eljárások során bizonyítékként, mert Magyarországon nem szerepel a

működési nyilvántartásban. [REDACTED] dr. nem Magyarországon végzett orvosi tevékenységet, tehát rá nem kötelező az Eü.tv., így a 108. §, 108/A. §, 110. §-ban rögzített működési nyilvántartásban való bejegyzési feltétel sem. Tevékenységét az Európai Unió orvosok szabad mozgásának elősegítéséről, illetve az orvosi oklevelek, bizonyítványok és képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok kölcsönös elismeréséről szóló 93/15/EGK irányelve, különös tekintettel annak VI.B. fejezete 17. cikkében foglaltakra tekintettel végezte, orvosi diplomáját Magyarországon szerezte, tevékenységét Németországban végezte. Ő szakorvosi véleményét a gyermek személyes vizsgálata és a rendelkezésre álló orvosi, különös tekintettel a laboratórium Ig vizsgálatok alapján a gyermek kezelőorvosaként készítette el.

Ezért e szakorvosi véleményt a fenti formai okokra hivatkozással nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni, azt érdemben kellett volna a hatóságnak és a bíróságnak is értékelni a bizonyítási eljárás keretében.

Álláspontunk szerint a panaszos kérelme a benyújtásakor és elbírálásakor irányadó mentesítési eljárásra vonatkozó szabályoknak megfelelő volt, kérelmét a hatályos jogszabály szerint számára kedvező módon, egy tisztességes, a kiskorú gyermekek élet és egészséghez fűződő alapjogaira tekintettel kellett volna elbírálni.

A hatósági eljárás során a hatóság által igénybe vett *védőoltási tanácsadó nem szakértő*, nem hatóság, *nem is fér bele még a Kúria szerint (leg)tágabban értelmezendő kezelőorvosi fogalomkörbe sem*, egyébként „tanácsadó” jellegéből eredően esetlegesen is csak javaslatot tehet. Megjegyezzük, hogy *a védőoltási tanácsadóról, működéséről, feladatairól, kompetenciáiról nem volt hatályban jogszabály*, csupán a védőoltási módszertani levél ad számára - a hatóság döntésére törvényi felhatalmazás nélkül befolyással bíró - véleményalkotási jogot.

Az oltási tanácsadó illetve az OKNE bizottsági *vélemények – általános szülői tapasztalatok* szerint, mint jelen esetben is - *a gyermekkel való találkozás, fizikális és szűrővizsgálat alkalmazása nélkül készültek*. Az egészségügyi hatóság nem ad kioktatást, iránymutatást, tanácsot, nyilatkozatot arra sem a tényleges kezelőorvosnak, sem a szülőnek, mint kérelmezőnek, hogy milyen vizsgálati eredmény lenne számára elfogadható, a vizsgálatot hol lehet elvégeztetni. Az egészségügyi hatóság jóhiszeműen nem működött együtt a kérelmezővel és nem segítette a gyermekek jogainak érvényesítését és érvényesülését, ezekről a körülményekről az eljárás során nem kaptak a szülők tájékoztatást.

A közigazgatási eljárás irataiból nem lehetett megállapítani, de a szakértői vélemény sem tér ki pontosan arra, hogy milyen orvosi dokumentumokra alapozta szakvéleményét, mert a hatóság az iratokat nem iratjegyzékkel adta át részére.

Amennyiben a hatóság úgy tudta - bár ezt a Ket, sem az Eütv. nem tartalmazza-, hogy a *kérelemre induló eljárásban a kérelmezőnek kell bizonyítania, erre vonatkozóan ki kellett volna erre oktatni a kérelmezőt, mely nem történt meg. Különös súlya van ennek a hiánynak a kiskorú gyermekek élet-egészséghez fűződő alapjogának laikus szülői érvényesítése során. A hatóság éppen ellenkezőleg járt el azzal, hogy a szükséges tájékoztatást nem adta meg és az ügy szempontjából általa relevánsnak tekintett szempontokról az ügyfeleket nem tájékoztatta, a releváns orvosi iratokat nem szerelte az aktához, azok nem kerültek a szakértőhöz, az OKNE Bizottsághoz.*

A keresetlevél benyújtása után, bírósági iratbetekintés során tapasztaltuk, hogy az egészségügyi hatóság az iratokat hiányosan terjesztette fel a bíróságra is, a panaszos által még a közigazgatási eljárásban csatolt orvosi iratok nem voltak maradéktalanul fellelhetők a bírósági iratok között, holott azokat, mint az első és másodfokú iratokat be kellett volna csatolni a bíróság számára, mert azok a közigazgatási eljárásban a hatóság számára már rendelkezésre álló iratok voltak. Ebből okszerűen következik az, hogy ha a hatóság a bíróságnak nem küldte át a teljes, első és másodfokú iratanyagot, akkor így járt el a szakértőnek történő iratmegküldés során is. Különösen nem lehet az egészségügyi hatóság részéről ezt az eljárást alkotmányosnak, jogszerűnek tekinteni, ha releváns orvosi iratokat tartott vissza a szakértői véleményalkotásra történt iratátadás, az OKNE Bizottság véleménye beszerzésekor, továbbá a keresetlevélnek a bíróságra történő továbbítása során.

Az egészségügyi hatóság eljárása nem tisztességes, a nyilvánvaló hiányos iratok nem eredményezhetnek aggálytalan szakértői véleményt, így az jogszerű hatósági döntést nem alapozhat meg. Éppen ezért a bíróságnak a felperes keresetének helyt kellett volna adnia és a hatóságot új eljárásra kellett volna utasítania meghatározott utasításokkal ellátva annak érdekében, hogy – különösen a kiskorú gyermekek alapjogainak érvényesítése és érvényesülése érdekében megismételt, fair eljárás során mit kell vizsgálnia.

Az egészségügyi hatóság nem tett eleget tényállás tisztázási kötelezettségének a Ket. 3. § (2) bekezdés b) pontjában, 50. § -ban foglaltak szerint, eljárása megalapozatlan, törvénysértő és a kérelmező valamint kiskorú gyermekének alkotmányos jogait csorbította, hatékony, a kiskorú legfőbb/legjobb (better) élet-egészség érdekeit, jogorvoslathoz fűződő jogát nem engedte érvényesülni. Nem adott a jogok érvényesítéséhez adekvát tájékoztatást, nem hívta fel a kérelmezőt hiánypótlásra, nem hallgatta meg a tényleges kezelőorvost, [REDACTED] főorvost, aki szakmai képzettségét és tapasztalatait illetően bizonyosan magasabb orvosi ismeretekkel rendelkezik, mint az eljárásba bevont házi gyermekorvos, ide értve az OKNE Bizottság akkor nem ismerhető tagjait is.

A közigazgatási szerv a Ket. 72. § (1) bekezdése E) pontját megsértve, nem adta a kezelőorvosi vélemény mellőzésének jogszerű indokát. A Kúria elismerte ugyan [REDACTED] kezelőorvosi minőségét, de a kezelőorvos fogalomkörét tágan értelmezi, a panaszos terhén, mert a korábbi házi gyermekorvos nyilatkozatát - akitől a család az oltásokat követő súlyos és maradandó tünetek közlésének ellenére azokat az orvosi dokumentumokban nem rögzítette, nem kezdeményezte az OKNE bizottság kivizsgálását, ezeket a lényeges körülményeket és tényeket elhallgatta, ezért a család tőle bizalomvesztés miatt vált meg - figyelembe vette. A többi, a hatóság által megkeresett - magát nem kompetensnek tartó - orvos nyilatkozatát annyiban vette figyelembe, hogy ők nem közöltek az oltás ellen szóló nyilatkozatot.

Álláspontunk szerint mindezek lényeges és nem csak lényegtelen, kisebb súlyú, az érdemi döntést nem befolyásoló eljárási szabálysértések az egészségügyi hatóság részéről, hanem éppen ellenkezőleg a fent idézett alapjogi sérelmeket okozták. Ezért nem lehet megállapítani, hogy az eljárások ne lettek volna részrehajlók a kérelmező és ilyen módon kiskorú gyermekeik terhére.

Az eljárásokban nem volt biztosítva a kérelmező számára az anyagi értelemben vett hatékonyság, azaz az érdemi jogérvényesítési, jogorvoslati, felülvizsgálati lehetőség, ezért a panaszos gyermekei oltásmentesítéséhez jogszerűen nem juthatott hozzá.

Az eljáró hatóságok nem a kiskorú elsődleges érdekeit tartották szem előtt, amikor a mentesítés iránti kérelmet nem létező, a jogszabály által nem rögzített formai okokra hivatkozással utasították el.

A fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet 4. § (2) Az adott évi védőoltási tevékenységre vonatkozó, az 5-13. §-ban, valamint a 15. és 16. §-ban felsorolt feladatok gyakorlati végrehajtásához szükséges ismereteket az Országos Epidemiológiai Központ (a továbbiakban: OEK) által évente kiadott, az adott év védőoltási tevékenységére vonatkozó módszertani levele (a továbbiakban: VML) határozza meg.

A módszertani levél jellemzően az Eütv-en alapuló felhatalmazáson túlterjeszkedő, a miniszteri rendeletben foglaltaktól eltérő szabályokat is meghatároz (oltandók személyi hatályának kiterjesztése, védőoltási tanácsadó véleménye kikérésének kötelezettsége, a érzékenység „felülírása”), mely az emberi és állampolgári jogok jogellenes korlátozását és sérelmét jelenti, sérti az Alaptörvény fent idézett alapelveit és rendelkezéseit.

A **módszertani levél nem jogszabály**, így az abban foglaltak a kérelmezőre követendő, jogszabállyal ellentétes szabályt nem jelenthet, az abban foglaltak sem az egészségügyi hatóság, sem a bíróság döntésének alapját nem képezheti. A módszertani levél az oltásokat teljesítő orvosokra vonatkozna, ha nem lenne ellentétes az érvényes és hatályos irányadó jogszabállyal. E szakmai szabálynak álcázott módszertani levél Alaptörvényben garantált, az Eü.tv-ben és végrehajtási rendeletében szabályozott jogokat nem korlátozhat, további kötelezettségeket nem állapíthat meg.

Az egészségügyi beavatkozásoknál szükséges a beavatkozás elmaradásának és végrehajtásának esetleges kockázatait számba venni az oltásokhoz tartozó *kontraindikációs lista tükrében*, mely elmaradt, mind az OKNE Bizottság, mind a másodfokú egészségügyi hatóság által igénybe vett orvosszakértő részéről.

Az eljárás során a kockázatelemzés hiánya miatt nem állapítható meg, hogy a konkrét védőoltás (ide értve egyéb összetevőit is) kétséget kizáróan a kiskorú egészséghez fűződő érdekeit képviselné.

A hivatalos, védőoltáshoz kiadott gyártói betegtájékoztató széles körű hátrányos következményeket sorol fel, melyhez a szülők, mint a kiskorú törvényes képviselői nem jutnak hozzá, mert azt a védőoltás doboza tartalmazza, amit az oltó orvos közvetlenül a népegészségügyi beszerzés zárt láncában kap meg. A betegtájékoztató pedig kifejezetten megtiltja a vakcina alkalmazását, ha **a gyermek vagy szülője** az oltásban található anyagokra érzékeny. („Ne alkalmazza, ha Ön vagy gyermeke érzékeny a védőoltás bármely összetevőjére.”) Az oltások nem csak a védettséget elérni kívánt leölt vagy gyengített vírust tartalmazzák, újabban a vírus örökítő anyagait: RNS, DNS, mRNS - hanem egyéb (stabilizáló, hatásfokozó, pl. zselatin, **fém**sók, állati fehérje, más emberi génállomány maradványai, stb.) anyagokat is.

Ahhoz, hogy a mentesítendő gyermek érzékenysége megállapítható legyen, konkrét szűrővizsgálatokat (pl. immunológiai-, allergológiai-, genetikai- vérvizsgálatok, stb.) kellene elvégezni vagy éppenséggel mellőzni (pl. bőrpróba az allergénnel) élete megóvása érdekében.

Éppen ezért a szülő kérésére indult mentesítési eljárásban a kockázatelemzést a tudomány állásának megfelelően szükség esetén el kellett volna végezni.

Anélkül, hogy a tudomány állásának megfelelő egyéni kockázatelemzést a hatóság az általa bevont igazságügyi szakértővel elvégeztette volna, elutasította (megtagadta) a kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát. A konkrét egészségügyi előnyök és hátrányok mérlegelése során, a teljesség igénye nélkül meg kellett volna vizsgálni:

pl. mekkora veszélyt jelent a fertőzés természetes úton történő megkapása az egészségi statisztikák alapján (pl. 5 év távlatában), annak milyen szövődményei lehetnek, a védőoltással milyen megterhelés leküzdésére kényszerítik a gyermek immunrendszerét, ide értve az összetevőkkel szembeni egyéni érzékenységet, a védőoltás meddig ad védettséget, hányszor kell ismételni, melyik nagyobb kockázat: az oltás beadása vagy annak elmaradása? Köztudomású, hogy az oltás beadásával nem lehet élethosszig tartó védettséget elérni, míg a természetes úton megkapott betegség élethosszig tartó védettséget ad. Ennek hiányában érdemi egészségügyi hatósági eljárásról nem lehet beszélni.

Ha a szülő kezdeményezi az igazságügyi szakértői vélemény, mint bizonyítási eszköz igénybe vételét, annak költségei őt terhelik, holott a közigazgatási eljárásban a kiskorú gyermek egészség-életjogainak érvényesítése történik a törvényes képviselő útján, ezért megillette őt a költség-, illetve illetékmentesség, mivel alkotmányosan védett, kiskorút is megillető jog érvényesítése történik az eljárásban. Az eljárás illetve és költségeinek kilátásba helyezése mindenképpen visszatartják a szülőket ezen jogok érvényesítésétől, jelen esetben a hatóság nem ajánlotta fel a költségmentesség lehetőségét a család számára.

Álláspontunk szerint laikus ügyféltől a kontraindikáció szakszerű bizonyítása nem várható el, különösen akkor nem, ha a szülő nem tudhatja, hogy az adott védőoltással kapcsolatban a gyártó milyen figyelmeztetéseket és megkötéseket tesz, mert a kötelező védőoltások beszerzését az állam/tisztiorvosi szolgálat intézi, a ***vakcinákhoz és azok gyártói előiratához a szülők nem juthatnak hozzá, nem ismeri a védőoltás részletes összetevőit, azt vele soha nem közlik. Ezzel a tudással a tisztiorvosi/népegészségügyi hatóság hivatalból rendelkezik, mert ő vezényli az oltási rend szerinti oltásterjesztést az oltóorvosok számára.***

Az oltás előtti védőnői tájékoztatás csak a konkrét betegség elleni védelemről szól és a beadás helyszínéről, idejéről, a kontraindikációkról nincs ismeretük, mert ezeket az írásbeli tájékoztatókat előre nem kapják meg, az oltást az orvos végzi, rendszerint kampányban, így nincs rá mód sem, hogy a tájékoztatást megadja. A szülő nem kapja meg sem az oltóanyag dobozát, sem a benne lévő tájékoztatót. Az iskolaorvosi kampányoltásnál jellemzően a szülő nincs jelen, mert arra iskolaidőben kerül sor. A szülő nem tud előszűrést végeztetni a gyermeknél, hiszen nem tudja, hogy mire kellene ezt elvégeztetni, hol van erre mód, orvosi beutaló kiállítására nincs lehetősége. Ebből logikusan következik tehát, hogy a szülő nem tud semmilyen módon bizonyítani, arra csak általában tud javaslatot, indítványt tenni. Esetünkben határozott indítványt tettünk az intoleranciák genetikai megállapítására, mert a tudomány fejlődésével erre már lehetőség van. Ha ezt a tisztiorvosi szolgálat és a bíróság is mellőzi az elé tárt bizonyítékokat vagy a bizonyítási indítványt, annak jogszerű indokát kell adni, a ***mellőzés következményét, mint nem bizonyított mentességi indokot, nem lehet a szülő kárán értékelni, holott jelen esetben ez történt.***

Sok szülőnek - anyagi fedezet hiányában - nincs lehetősége magánorvosi rendelés és szűrővizsgálat elvégzésére. A panaszos két kiskorú gyermeket nevel.

Ebből következően a bizonyítás anyagi és jogi terhe nem lehet a szülőkön, végső soron ennek elmaradásából eredően a gyermekek marad e következmény.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A bíróság nem találta aggályosnak, hogy a gyermekek szülei által közösen előterjesztett kérelem alapján indult eljárásban csupán az édesanyát tekintették ügyfélnek, csak neki küldtek határozatot, az édesapának egyetlen egyszer sem. Ezen okból az édesapa semmilyen jogorvoslati jogával nem tudott élni, mely a bíróság szerint együtt élő szülők esetén nem jelenthet problémát és nem alapozza meg az eljárás törvénysértő voltát. Állásponthoz szerint az ügyféli jogok ilyen módon történő elvonását a bíróság jogalap nélkül tekinti jogszerűnek, sértve ezzel a Ket-ben biztosított ügyféli jogokat, a hatóság számára előírt eljárási szabályokat, esetében a bíróság nem találta megalapozottnak a felperesi pozíciót, azaz a perben jogait és kötelezettségeit önállóan nem gyakorolhatta, csupán az édesanyát támogathatta beavatkozóként a perben.

Ez álláspont jogellenes és a ellentétes az alkotmányosan védett alapjogokkal, sérti a tisztességes eljárás, a tisztességes elbírálás elvét is, így a hatóság általi szülői jogelvonását jogerős ítélettel konzerválta, nem valósulhatott meg a pártatlan, tisztességes elbírálás.

A közigazgatási bíróság eljárása megakadályozta a kérelmezőt, hogy felperesi bizonyítási kötelezettségének eleget tegyen, mert nem az általa indítványozott bizonyítást folytatta le, hanem a bíróság saját belátása szerint rendelte ki a Szegedi Orvostudományi Egyetem Igazságügyi Orvostani Intézetét, ahol sem a kirendelt szakértő, sem az igénybe vett oltási tanácsadó nem rendelkezett azokkal a speciális ismeretekkel, melyek alapján immunológiai-allergológiai, esetleges ezen az alapon gasztroenterológiai, tüneteket okozó genetikai rendellenességek feltárását célozta volna.

A bírósági eljárásban álláspontunk szerint a hatóság eljárásának jogszerűségét kellett volna a vizsgálni a kereseti kérelem korlátai között és nem átvenni a hatóságtól az elmaradt korrekt, szükséges bizonyítást.

A bírósági eljárásban felperest terheli annak bizonyítása, hogy a közigazgatási szerv nem a számára irányadó szabályok szerint járt el továbbá oltásmentesítési kérelme megalapozott volt.

A bíróság által kirendelt szegedi Igazságügyi Orvosszakértői Intézet képviselőjének nincs joga ahhoz, hogy olyan idézést bocsásson ki, melyben *közigazgatási bírósági ügyét büntető ügynek tüntesse fel, rendőrségi elővezetéssel, pénzbírsággal fenyegetse meg*. Mindezt annak ellenére fenntartotta, hogy jogi képviselőként ezt jeleztem az intézet igazgatójának. Eljárása nem tekinthető tisztességes, jogállami eljárásnak, a panaszos és családja ezt kifejezett fenyegetésként élte meg.

Ugyancsak nem tekinthető tisztességes eljárásnak az, hogy a panaszost előzetesen a szegedi oltási tanácsadó főorvosához küldték, aki a tudomására jutott gyermekeket érintő egészségügyi körülményeket és adatokat nem továbbította annak ellenére, hogy a szülő

megnyugtatta, mindent rögzít és átadja a szakértőknek. Az oltási tanácsadó főorvosának, a szakértői intézet igazgatójának és a szakértő jelöltnek sem volt immunológus, allergológus szakvizsgálója, tehát érdemben egyikük sem tudott/tudhatott nyilatkozni, különösen az oltási tanácsadó által visszatartott egészségügyi adatok hiányában – az oltásmentességről.

A bíróság korlátozta a panaszos szabad bizonyítási jogát azzal, hogy nem megfelelő szakértőt rendelt ki, ezzel determinált volt a sikertelen bizonyítás.

A felperes/kérelmező bizonyítási kötelezettségének nem tudott azért eleget tenni, mert az általa kezdeményezett speciális orvosszakértői bizonyítást a bíróság saját belátása szerint, attól eltérő módon folytatta le, mellyel valóban nem lehetett maradéktalanul bizonyítani a felperesi kérelem megalapozottságát. A szakértői meghallgatáskor a szegedi Orvosszakértői Intézet igazgatója és az allergológus-immunológus szakértői akként nyilatkozott, hogy a gyermekeket *a tárgyaláson megismert* – immunológiai laboreredmények alapján nem lehet beoltani, kontrollvizsgálat szükséges, a beoltásra csak a normál tartományban megállapított Ig paraméterek esetén van lehetőség. Ez is bizonyítja, hogy a szakértők nem kaptak meg minden releváns iratot a szakértői vélemény elkészítéséhez, hiszen az extrém laboradatokkal a tárgyaláson szembesültek. (Ekkor a bíróság a felperest pénzbírsággal és a tárgyalóteremből való kitiltással is megfenyegette, amikor e körben további kérdéseket szeretett volna intézni a szakértőhöz.)

Ha a szakértők ezt nyilatkozták a bíróság előtt, akkor a felperes keresetét tisztességes, az Alaptörvényben foglalt, általunk idézett alapjogok tiszteletben tartása és szem előtt tartása mellett nem lehetett volna elutasítani, hanem a keresetnek megfelelően új eljárásra kellett volna utasítani az egészségügyi hatóságot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyező ítélettel.

A folyamatosan emelkedő, a normál értéktartományt lényegesen meghaladó paramétereket a gyermekek évek óta tartó glutén, laktóz, tartósítószer mentes étrendje ellenére mutatja ki a szakvizsgálat. A gyermekeket szüleik fokozott óvatossággal és biztonságos étkezési szabályok betartásával táplálják, rajtuk kívül mástól ételt nem fogadhatnak el az esetleges életet fenyegető allergiás roham elkerülése érdekében.

Az oltás nemkívánatos szövődményének kockázata a [REDACTED] esetében az előzmények tükrében bizonyossággal nagyobb, mint a védőoltás beadása elmaradásának kockázata, mert IgE szintjük jóval magasabb az orvosilag elfogadhatónál. [REDACTED] szerint a Galactozénémia diagnózis fennállása esetén az oltástól a gyermek meg is halhat.

Tehát a panaszos felelős szülőként, alkotmányos kötelezettségének is eleget téve, joggal óvja gyermekét a nagyobb, számára-, de az orvosok számára is elháríthatatlan élet- és egészségkárosodás beláthatatlan kockázattól. A szülő számára nem jelent biztonságot, kellő ellentételezést, hogy majd évekig tartó peres eljárás keretében a jogsértő magatartás, a kár, a kár mértéke, a jogsértő magatartás és a kár ok-okozati összefüggés bizonyítás terhe alatt *kérhet az Államtól kártalanítást*. A gyakorlati tapasztalat évek óta azt mutatja, hogy ennek

esélye igen csekély. Gyermek testi és lelki egészségben elszenvedett kárait, esetlegesen bekövetkező elvesztését semmilyen módon nem lehet a család számára pótolni, még ha az Állam sérelemdíjat vagy kártérítést is fizetne.

Olyan védőoltás elrendelése, mely a felperes gyermekének életét-egészségét alapos indok – azaz az oltással elhárítani kívánt betegség közvetlen járványveszélye - nélkül kockáztatná, embertelen és megalázó bánásmódként az Emberjogi Egyezmény 3. Cikk szerinti kínzás tilalmába ütközne.

A bíróság álláspontja szerint mentesítési eljárásban, mint kérelemre induló eljárásban a bizonyítási teher a felperesre/ ügyfélre/ kérelmezőre/ esik.

A bíróságnak, mint jogalkalmazónak az Alaptörvénnyel összhangban kellett volna az eljárásra irányadó szabályokat, különös tekintettel az általunk előadott alkotmányossági aggályokra is tekintettel – vizsgálnia, hiszen a perben érintett gyermekek életéről, egészségéről, testi épségéről van szó, különösen körültekintő módon kellett volna eljárnia.

Az ügyben eljáró bíróság és a Kúria eljáró tanácsa sem tartotta magát a Kúria közigazgatási ítélezési gyakorlatot áttekintő bizottsága által megállapított elvekhez, miszerint az ilyen módon történt nem megfelelő bizonyítás nem jelentkezhethet a felperes/panaszos terhén, így nem volt biztosítva a panaszos számára alkotmányos alapjoga.

Az bíróság által felülvizsgált közigazgatási eljárás és a bírósági eljárás során nem volt biztosítva az elfogulatlan elbírálás, nem valósult meg a szabad bizonyítás, a perbeli esélyegyenlőség elve, a hatékony jogvédelem és fair eljárás. Sérült a gyermek élethez, egészséghez, testi épséghez fűződő joga, mindezzel a család is kiszolgáltatott helyzetbe kerül. Oltás felvételére kötelező határozatot immár a NAV fegyverrel felszerelt végrehajtói „intézik”, sok esetben a családból beláthatatlan intézeti elhelyezésbe kerül a gyermek, soha nem múló sérelmekkel és emlékekkel.

Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés a) pontja alapján az Eütv. 58.§ (3a) bekezdéséből a „szak” megnevezés, mint az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályi rendelkezés részben megsemmisítését az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján előterjesztett kérelmemet az alábbiakkal indokolom:

Az Alaptörvény Alapvetés B) cikk Magyarország független, demokratikus jogállam, mely tartalmában azt jelenti, hogy a hatályos jogszabályok alapján működik, e szerint kell a hatóságok, egyéb állami szerveknek, a bíróságoknak működnie, az állampolgároknak pedig jogkövető magatartást kell tanúsítaniuk.

A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a jog egésze, egyes részterületei és szabályai világosak, egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatók és a norma címzettjei számára is előre láthatók legyenek.

Az Eü.tv. korábban nem tartalmazott az egészségügyi hatóság kötelező védőoltással kapcsolatos jogorvoslati lehetőséget, melyet az Alkotmánybíróság határozatában foglaltak alapján kellett pótolni az Egészségügyi törvényben. Álláspontom szerint a 2015.

szabályozásban foglaltak alkalmasak arra, hogy a kérelmezők jogai, rajtuk keresztül elsősorban kiskorú gyermekeik élethez, egészséghez fűződő jogai sérüljenek, továbbá tisztességes eljáráshoz és jogorvoslati joguk sérüljön.

A jogalkotó az Eü.tv. 58.§-t sokszor módosította, az általunk alkotmányossági szempontból vizsgálni kért (3a) bekezdését 2015. július 15. napjával módosította a 2015. évi LXXVII. törvény 28. §-a, miszerint:

58.§ (3a) A (3) bekezdés szerinti kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt.

A jelenlegi szabályozásban szereplő kezelőorvosi szakvélemény a gyakorlatban kivitelezhetetlen, mert a kezelőorvosok jelentős része nem végez igazságügyi-, egészségügyi szakértői tevékenységet, tehát a jogszabály olyan feltételt tartalmaz, mely nem teljesíthető. Álláspontom szerint a szakértői tevékenységnek mindenképpen el kell különülni a kezelőorvosi minőségtől, mint ahogyan az a gyakorlatban meg is történik. Álláspontom szerint összeférhetetlenséget eredményezne, ha valaki saját kezelőorvosi tevékenységét illetően saját szakvéleményt is jogosult lenne kiadni. Erre egyébként nincs lehetőség az Eü.tv. 236. § alapján.

A kezelőorvos szakorvos, aki szakorvosi véleményt jogosult kiadni. E vélemény részleteiben megfogalmazott aggályossága esetén (pl. megalapozatlan azért, mert a..... kutatások eredményei részében nem támasztják alá a kezelőorvos véleményét, klinikai vizsgálatokkal alátámasztott vakcina előirata mást tartalmaz, az IgE, IgG, Ig.stb. paraméterek normál tartományát mérték a vizsgálat során) van lehetőség azt szakértői vizsgálattal és az alapján készített szakértői véleménnyel oponálni.

A Kúria álláspontja szerint az oltásmentesítés körében az Eütv. szerinti szakértői vélemény szükséges.

Az Eü.tv. XV. Fejezete szabályozza az egészségügyi szakértői tevékenységet. A törvény sehol nem ír elő kötelezettséget az oltásmentesítés körben szakértői vélemény becsatolására, a nyilatkozta adásának alanya a kezelőorvos. A kezelőorvos törvényi tilalom alapján a saját tevékenységére szakértői véleményt nem adhat ki az Eü.tv. 236. § alapján.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés

c) pontja alapján a panaszos egyedi ügyében alkalmazott Eütv. 58. § (3a) pontjának és

d) pontja alapján a bírói döntések

Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatára tett indítványomat az alábbiakkal indokolom.

A megsemmisíteni kért bírósági ítéletek az Eü.tv. 58. § (3a) bekezdése alapján előterjesztett kötelező védőoltás alóli mentesítés iránti kérelemre indult közigazgatási eljárásban született határozatok bírósági felülvizsgálata során a rendes és azt követő rendkívüli bírósági jogorvos körében születtek.

Alaptörvényben rögzített alapjogok sérelmét élte meg a család az eljárás során, mert egy olyan jogszabályi hely alapján kellett a kérelmet előterjeszteni, mely kérelem megalapozása ezen szabály alapján lehetetlen, a törvény csak látszólagos lehetőséget ad az ügyfeleknek a kérelem előterjesztésére, azonban a gyakorlatban – álláspontom szerint – kodifikációs hiba (kezelőorvos szakorvosi véleménye helyett kezelőorvosi szakvélemény), elírás miatt a kérelem eredményesen nem terjeszthető elő, ezzel az érdemi, Alaptörvényben rögzített alkotmányos jogorvoslatról, fair eljárásról nem lehet beszélni.

A fentiekben igyekeztem bemutatni az egyes alapjogok sérelmét a közigazgatási és a bírósági eljárás során, ezeket fenntartva, azokat terjedelmi okok miatt nem ismételném meg.

Álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság 39/2007.(VI.20.)AB határozatában részletezett vizsgálathoz képest indítványunk új elemeket is tartalmaz, így azok vizsgálatát a Testület nem is végezhetette el, tehát arról határozatot nem is hozhatott, mert a kifogásolt Eü.tv. 58. § (3a)bekezdés 2015. július 15 napján lépett hatályba .

A hivatkozott AB határozat óta eltelt évek oltási gyakorlata újabb aggályokat, különös tekintettel a 2017. januári változásokat illetően vet fel, amióta az oltásra kötelező határozatokat a NAV hajtja végre.

A több mint egy éve fennálló járványhelyzetben az önkéntes oltások miatt köztudomású, hogy egyébként is kaotikus helyzet alakult ki, korábbi oltások engedélyezésére és alkalmazására vonatkozó törvényi szabályok – forgalomba hozataluk és alkalmazhatóságuk tekintetében korábban soha nem tapasztalt - rendkívüli lazítására került sor, nemzetközi szinten, egymástól független, összezsengő halálos szövődmények megtapasztalása, az egymásnak ellentmondó szakértői, szakorvosi magyarázatok az ok-okozati összefüggéseket illetően.

Megjegyezzük, hogy az eljárás idején működő OKNE Bizottságnak nem volt Alapító Okirata, jogszabály nem rendelkezett létrehozásáról, nem volt szervezeti-működési szabályzata, tagjait nem lehet tudni, összeférhetlenségi nyilatkozatot nem tettek tevékenységükkel kapcsolatba. Nyilván valóan az OKNE Bizottság, sem a nevében aláíró személy nem tekinthető a gyermekek kezelőorvosának, pedig az általa kiadott véleményt és nem szakvéleményt vette figyelembe a hatóság, mindezzel sérült a kérelmező és gyermekeinek tisztességes eljáráshoz, részrehajlás nélküli ügyintézéshez való joga.

Összességében az eljáró egészségügyi hatóságok, a bíróságok nem járultak hozzá, hogy a kiskorú, beteg gyermekek nevében eljáró törvényes képviselőt ellátó szülők ügyféli és alapvető emberi jogait érvényesíteni tudják, nem kapták meg az egyenlő fegyverek esélyét, laikus szülőként kiszolgáltatott helyzetbe kerültek gyermekeikkel együtt.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelettel kérem az alkotmányjogi panasz befogadását és kérelmünknek helyt adó határozat meghozatalát.

A Tisztelt Főtitkár Úr tájékoztatását megköszönve, korábbi beadványomat egységes szerkezetben nyújtom be közvetlenül a Tisztelt Alkotmánybíróságnak.

Budapest, 2020. december 30./2021. március 23.

Tisztelettel:

jogi képviselő:

██████████ kérelmező

Dr. Boza Laura